

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Stante Imperio, Episcopi Galliarum unum synodi corpus constituebant.
Probatur ex Concilio Agrippinensi, Arelatensi, & aliis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

IV. Probabile est Metropolitanum Treverensium auctoritate convocari tum consuevisse Concilia nationalia Gallia. In conveniendis extraordinariis necessaria erat auctoritas Imperatoris.

V. Conventus Episcoporum Gallia fiebant auctoritate Imperatorum. Probatur ex epistola Maximi Imperatoris ad Siricium Papam & ex Sulpitio Severo.

VI. Episcopus Arelatenfis contendebat olim ad se pertinere potestatem congreganda synodi generalis Galliarum. Origo hujus ambitionis investigatur. Septem provincia, quanam.

VII. Quid Patroclo Arelatenfi concesserit Papa Zozimus. Ejus auctoritatem intendit Imp. Valentinianus.

VIII. Hinc factum ut Episcopi Arelatenfes ad exarchatum Galliarum assiraverint. Eis concessa auctoritas congregandorum Conciliorum ex pluribus provinciis.

IX. Quod Leo primus fieri in posterum vetuit; imminuta admodum dignitate sedis Arelatenfis. Constituitur epocha Synodi secunda Arelatenfis. Post Hilarij Arelatenfis obitum Leo aliquatenus restituit dignitatem illius sedis.

X. Primus omnium Hilarius Papa Arelatenfis Episcopus tribuit potestatem convocandi Concilium Galliarum.

XI. Irruptiones barbarorum in Gallias communicationi Episcoporum obstinere. Explicatus Hilarius Papa.

XII. Diversa regna constituta in Galliis. Quare non poterat congregari corpus Episcoporum Gallicanorum, ob diversitatem regnorum. Probatur ex Avito.

I. **A**GENDEM nunc de Synodis Gallicanis, quod ea sint præcipuus hujus dissertationis scopus. Verum ut id ex ordine fiat, considerandi sunt conventus generales Episcoporum Gallia, sive in Imperio, sive postquam Franci Gallias occupaverunt, regnumque esse fecerunt. Quoniam verò facies ecclesiasticae politicae multis mutationibus obnoxia fuit sub Regibus nostris, agam primum seorsim de Conciliis generalibus Gallia sub prima dynastia, dein sub secunda & tertia, usque ad hanc nostram ætatem; & in primis duo quædam accuratè examinabo, cum eorum circumstantiis, quanam videlicet auctoritate Concilia illa congregarentur, quàmve illa potestatem haberent quoad materias ecclesiasticas.

II. Stante Imperio, Episcopi Galliarum unum synodi corpus constituebant, æquè ac Episcopi aliarum Dioceseon de quibus paulò antè sermonem institui. Sanè Concilium Agrippinense habitum anno cccxvi. adversus Euphratam illius urbis Episcopum, qui illic ob Arrianam hæresim damnatus est, constabat ex provinciis Treverensi, Agrippinensi, Moguntina, Remensi, Senonensi, Rothomagensi, & Vefontionensi, ut colligitur ex subscriptionibus Episcoporum. Anno ccccliii. Episcopi Galliarum

congregati sunt in civitate Arelatenfi; ubi Paulinus Episcopus Treverensis depositus est, quod damnationi Athanasij consentire noluisse. Biennio post iidem Episcopi convenerunt apud Biterras; ubi sanctus Hilarius Episcopus Pictaviensis in exilium missus est, factione Saturnini Episcopi Arelatenfis. Sulpitius Severus, cui memoriam horum duorum Conciliorum debemus, scribit ea fuisse conflata ex Episcopis Galliarum: *Ceterum à nostris, tum apud Arelatem, ac Biterras, oppida Galliarum, Concilia fuerunt.* Anno etiam cccclxii. corpus Episcoporum Gallicanorum congregatum est in civitate Parisiensi; ubi formula fidei in Ariminensi Concilio proposita, quæ usiæ sive consubstantialitatis vocabulum supprimebat, revocata est, & Saturninus Arelatenfis depositus. Certè synodicam suam epistolam ad Episcopos orientales miserunt sub titulo Episcoporum Gallicanorum; ad cuius calcem iis verbis utuntur quibus testatum voluerunt auctoritatem suam extendi ad universam Galliam: *Quisque his quæ statuimus intra Gallias putaverit renitendum, à communione ac sede sacerdotij sit abjiciendus.* Infra: *Saturninum excommunicatum ab omnibus Gallicanis Episcopis caritas vestra cognoscat.*

III. Magni momenti est istud exemplum. Illustrius tamen est illud quod sequitur. Constat ex professione fidei Synodi Illyricianæ, quæ extat apud Theodoretum una cum epistola Valentis Imperatoris ad Synodum Dioceseos Asiæ, habitam fuisse Synodum Romæ anno trecentesimo sexagesimo quarto, itémque aliam eodem tempore in Gallia, quarum fidem amplectuntur Episcopi Illyriciani. Duo quædam hinc colliguntur quæ scire oporteat. Primum, Synodum Galliarum separatum corpus fuisse à Romana synodo. Deinde, utriusque synodi rationem habitam ab Episcopis Illyricianis, quasi æqualitas quædam esset inter eas: *Nos autem non aliter sentimus atque duo Concilia, quorum alterum jam Roma, alterum habetur in Gallia.*

IV. Difficile est pronuntiare quanam auctoritate corpus illud Episcoporum Gallicanorum coiret per illas tempestatas. At tamen quoniam civitas Treverensis erat sedes præfecturæ Galliarum, ut ex Aufonij Mosella constat, ob quod vocata est *metropolis Galliarum*, ut testatur Athanasius, suspicari fortasse liceret penes Episcopum illius urbis fuisse auctoritatem primi Metropolitanæ, quo nomine ad eum pertineret potestas congregandorum omnium Episcoporum. Affirmare certè licet Imperatores aut Vicarios Præfecti prætorio Galliarum,

Vile Notas Balb. xij ad Lupum Ferr. 128. 486.

Sulpit. Sev. lib. 2.

Hilar. lib. adversus Constantium.

Theodor. lib. 4 c. 8.